

वाचक मुक्तिसौभाग्यगणि कृत स्तवनचोवीसी :

डॉ. अभय दोशी

एक संक्षिप्त परिचय

आ चोवीसीनी एकमात्र हस्तप्रत श्री ला.द.प्राच्यविद्यामंदिरमांथी प्राप्त थई छे. १० पत्र धरावती आ हस्तप्रत व्यवस्थित स्वच्छ अक्षरो धरावे छे, परंतु केटलेक स्थळे अक्षरो एकसरखा होवाथी भ्रम उपजावे छे. अंते पुष्टिकामां लिपिकार आदिनुं नाम आदि आपवामां आव्युं नथी. परंतु लखावटनी दृष्टिअे प्रत विक्रमना १९मा शतकनी होय एवुं संभवित जणाय छे.

वाचक मुक्तिसौभाग्य गणिनो पण कोई परिचय प्राप्त थतो नथी. परंतु तेमनुं 'सौभाग्य' एवुं अंतिम नाम तेमना गच्छ तरीके तपागच्छनी 'सौभाग्य' शाखानो निर्देश करे छे. तेमज कृतिमां व्यापकपणे प्रयोजायेली १८भा शतकना स्तवनोनी देशीओने कारणे तेमनो काळ १८मा शतकनो उत्तरार्ध के १९मा शतकनो होवानुं निश्चित करी शकाय छे.

आ चोवीशी भक्तिप्रधान-भक्तिहृदयना भावोल्लासथी सभर एकी मनहर कृति छे. कवि पर यशोविजयजी, मानविजयजी आदि कविओनो प्रभाव जोई शकाय, एम छतां कवि हृदयनी सच्चाई तेम ज केटलीक मनोहर नाविन्यसभर अलंकाररचनाओ, काव्यात्मक उक्तिओने कारणे आ चोवीशी एक नोंधपात्र चोवीशी तरीके स्थान पामे एकी बनी छे. आ उपरांत कविअे तेरमां स्तवनमां करेलो चारणी शैलीनो कमलबंधनो प्रयोग पण नोंधपात्र छे.

कविअे अभिनन्दनस्वामी स्तवनमां परमात्माना प्रभावने वर्णवतां मनहर कल्पना करी छे. कवि कहे छे के, ज्यारथी मारा हृदयमां परमात्मा वस्या छे, त्यारथी चितामणिरत, कामकुंभ अने कल्पवृक्षनुं मूल्य मारे मन कमशः पथ्थर, माटी अने काष्ठ समान ज थई गयुं छे. तो सुमतिनाथ स्तवनमां चातक-मेघ, भ्रमर-मालती आदि परंपरागत उपमाओनी साथे ज छात्रने मन विद्या अने समदर्शीने मन शांति, नयवादीने मन नय जेवी नाविन्यसभर उपमाओनुं आलेखन जोवा मळे छे. छात्र पद्मप्रभस्वामी स्तवनमां परमात्मा साथेनी दृढप्रीति अंगे प्रयोजेलुं दृष्टांत नोंधपात्र छे. कवि कहे छे, कोई शुभ

दिवसे, शुभ मुहूर्ते मारा हृदयमां सज्जन पुरुषनी जेम आपनो वास थयो छे, ते कायम माटे अंकित थयो छे. जेम चित्रमां हाथी पर एकवार महावत दोरवामां आवे, तेने ऊतारवानो गमे तेटलो प्रथल करवामां आवे, छतां ते जेम ऊतरतो नथी एम, तमे मारा हृदयमांथी पब्लभर पण दूर थता नथी.

चौदमा श्री अनंतनाथ स्तवनमां परमात्मानो उपस्थितिने कारणे कर्मोनी केवी दशा थई छे. तेनुं अलंकार-लययुक्त आलेखन कर्यु छे;

'तुं हि ज मुझ शिर राजीउ, कर्म अहितस्युं जोर,

ते बनि पत्रग गत विरहैं, जिहां विचरे हरखे मोर.'

हे प्रभु ! जो आप मारा शिर पर बिराजमान हो, तो कर्म-अहित शुं करी शके ? जेम जे बनमां हर्षपूर्वक मोर कीडा करता होय, त्यां साप केवी रीते रही शखे !

श्री कुंथुनाथ स्तवनमां 'अर्क' शब्द परनो श्लेष्ट नोंधपात्र छे;

'अरक नामै तरु छे जेह, अरकसमान दीपे स्युं तेह.'

अर्क वृक्ष (आङडो) शुं अर्क (सूर्य) समान दीसिमान थई शके ! ए भले वृक्ष तरीके अर्क नाम धरावे छे, पण ते वास्तविक सूर्य जेवो प्रकाश धरावी शकतो नथी.

ए ज रीते श्री नेमिनाथ स्तवनमां पोतानी प्रीतिनी दृढताने वर्णवता कहे छे;

"थाइं जूनी देहडी, प्रीत न जूनी होइ रे.

वागो विणासें जरकसी, पिण सोनुं श्याम न होई रे."

ए ज रीते महावीरस्वामी स्तवनमां परमात्माना शासन पाम्यानो आनंद मनहर वर्णानुप्राप्त अलंकार द्वारा आलेखायो छे.

'मेरु थकी मरुभूमिका रे, रुडी रुडी रीति रे.'

आवी अनेक मनोहर-काव्यसौदर्य भावसौदर्यमय अभिव्यक्तिने लीघे आ चोवीस मध्यकालीन स्तवन साहित्यनी एक महत्वनी कृति तरीके स्थान पामे तेकी छे.



अथ चोवीसी लिख्यते

(देशी रसीयानी)

प्रथम जिणेसर माहरि प्रीतिने, निरखो धणुं करी प्रेम.	स० १ प्र०
सनेही पूरण कलाइं जिम दीपतो, चंद चकोर ती तेम.	स० २ प्र०
माहरें तमस्युं प्रीति अनादिनी, जिम जलसफरीनी रीती.	
सेवकने उवेखी मुंकस्यो, साहिब एह न नीति.	स० ३ प्र०
पोते सेव्युं काष्टने जाणीने, तारें नावने नीर.	
तस संगे लोह तरें तिम जाणीइं, मुझ अवगुणनैं धीर	स० ४ प्र०
नीराणी धइने जो छूटस्यो, तो नहीं फाको रे दाय.	
भगति करि अम्हे मनमां लावस्युं, तब ही स्यो साहिब सरवाये.	स० ५ प्र०
अथवा भगति जो अम्हे आपस्यो, तोरी कि बुद्धिनुं काम.	
बीरुइ मज़इ मज जो तुम्ह तणुं, तो बोहिदयाणं स्युं नाम.	स० ६ प्र०
पिण हुं सेवक स्वामी तुं माहरो, प्रभु छो गरिबनिवाज.	
महेर कर्यानी हवे वात तो, न रहो अजर समाज.	स० ७ प्र०
पूरव पुण्य पसाइं पामिड, दरिसण ताहरें आज.	
हुं इम मानुं जिनजी मुगतिनां, सहजें सरियां हो काज	स० ८ प्र०

इति श्री ऋषभजिन स्तवनं



(थारा मोहलां उपरि मेह झरुंखों वीजली हो लाल-ए देशी)

अजित जिणेसर साहिब सांभलो जगधणी हो. सां०
 आंणि वउं शिर माहरे नित नित तुम तणी हो. नित०
 तुम सम बीजो जगतमां पेखु को नहीं हो पे०
 सुख अनंतनुं मूल छे माहरे तुं सही हो लाल. मा० १
 तुमस्युं बांध्यो प्रेम जे साचा चित्तथी हो ला सा०
 ते किम थाइं फोक कें माहरा हेतथी[हो] मा०

भमरे बांधी प्रीति तें कमलस्युं जिम खरी हो क०
 गोत्र सूता पिण प्रीति करीनें शिव वरी हो क० २
 दिनकरनें कमलनी, जिम वली कुमुदिनी हो जि०
 चंदनें इ छें जिम शचि मुरति इंद्रनी हो मू०
 जिम वली कमला माधव प्रीति जिम कामने हो प्री०
 तिम हुं चाहुं देव तुमरा नामने हो. तु० ३

तुमस्युं बांधी प्रीति जे जालिम जोरस्युं हो जा०
 ते मिथ्या किम थाइं अपजन सोरस्युं हो अ०
 काक कुशब्दथी कोकिल रूत किम मुंकस्ये हो रू०
 देखी आंबा मोहरने, दूरिजन झूरस्ये हो. दु० ४
 पिण ए वातनी लाज तो ताहरे हाथे छे हो ता०
 मीन मोटुं पिण जीवनु कारण पाथ छे हो.
 जे जननु परि रा वस्यो प्रीतिने तोरय रे हो.
 निरपल आतम करीनें, मुगतिने ते वरे हो मु० ५

इति श्रीअजितजिनस्तवनं ॥२॥



(वाटडी विलोकुं रे वाहला वीरनी रे-ए देशी)

वंदना मानो रे संभव माहरी रे, तुमचो वंद्य स्वभाव.	१ वं.
वंदक भावें रे हुं वरतुं सदा रे, जिम स्वामि सेवक भाव.	२ वं.
आगम रीति रे वांदी नवि संकुं रे, पिण वांदवा घणुं हेत.	
जिम कोइ वामन उंचा फल प्रति रे, यत्र करीस्युं नही लेत.	३ वं.
वंदक निंदक मान अपमानने रे, वली कंचन पाषाण.	
मुगति संसारनें मणि तृण सम गणो, वली जाण नैं अज्ञाण.	४ वं.
इण रीते रे समदरशी पर्णे रे, वरतो छो महाराज.	
तारों मुझनें ते माटे प्रभु रे, बांहि ग्रहानी छें लाज.	

मोडुं वहेलुं जो प्रभु आपन्योरे, तो शी अरजनी वात.
कोकिल चाहे कंठ सुशब्दनें रे, अंब छै मांजरि दात.

५ वं

मोटो दानी तुम सम को नही रे, हुं इम मानुं निरधार.
चंद चकोरनें दानी जेहवो रे, तेहवो स्युं दूजो संसार.

६ वं

ते कारणथी हुं तुमन्हें कउं रे, तुमे छो देवना देव.
वाचक मुगति इम विनवें, आपो भवोभव सेव.

७ वं

इति श्रीसंभवजिनस्तवनं ॥ ३ ॥



(कुंथु जिणेसर जाणज्यो रे-ए देशी)

अभिनंदन जिन सेवना रे, करो भवि ओक मन्रे
एह सम बीजो को नही हो लाल, मानु ए अनुभवन्त रे. वा०१
आतम आधार ए अछे हो लाल टेक.

एहनी साथें प्रीतिने रे, पामी ए पुण्यनो योग रे वा०
जिहां तिहां एहवी नवि होइं हो, भवि भवि जिम सुर भोग रे. वा०२ आ०
हुं तो पाम्यो पुण्यथी रे, एह प्रभुपद कज केलि रे
तस आंगे तरणुं थइ हो, 'मोहन चित्रावेलि रे वा० ३.
सुरमणि सुरघट सुरतरु रे, उपल माटि काष्ट रे
थइनें अगोचर ते गयां हो ला. मुझ मन जव ए प्रतिष्ठ रे. वा०४ सु०
ए अभिनव सुरावी रे ला. स्युं भंत्रादि सिधि रे
माहेरे एहथी होइ छें हो, मुगतिसुखनी रिधि रे. वा० ५ आ०

इतिश्रीअभिनंदनजिनस्तवनं ॥४॥

चातुक मति जिम मेह, मधुकर जिम मालती री.
जिम पोयणी चिति चंद, छात्रनें जिम भारती री. १
गज मनि जिम नदी रेव, पद्मस्युं जिम कमला री.
पंथी मन जिम गेह, शूक जिम धूप फला री. २

१. मोहनवेलि तथा चित्रावेली तृणतुल्य छै.

मानससरने हंसा, जिम चाहें एक मने री.
सीता हृदें जिम राम, धनि मनि जेम धने री. ३
समदरशि मनि शांतिरसस्युं जिम नेह छें री.
धरमी मन जिम धर्म, जननीनुं जिम वछें री. ४
नंदनवनने इंद, जिम चाहें चित्त खरें री.
बली भूख्यानुं मत्र, लालचु जिम धेबरे री. ५
कामिनी मनि जिम कंत, मुनि मनि जिम दया री.
नयवादिने मन्त्रि, वसिया जेम नया री. ६
तिम मुझ मन जिनराज, सुमतिनाथ वश्या री.
वाचक मुगति सौभाग, कहें शिवसुख उल्लस्यां री. ७

इति श्रीसुमतिनाथस्तवनं ॥ ५ ॥

●

पद्मप्रभ जिन सांभलोजी, सेवक विनती एक.
माहरा मनमां तुं वस्योजी, विद्यामां जिम विवेक १
पारंगत प्रभुजी धरिइ धर्मनो राग. आंकणी.
कोईक सुदिन सुमुहूरतीजी, सज्जन चित्त चढ़या जेम.
उतार्या पिण ते न उतरेजी, चित्र गज महावत जेम. २ पा०
ते माणस किम बीसरेजी, जेहस्युं धणो स्नेह.
रातिदिवस अति सांभरेजी, जिम बप्पीया मेह. ३ पा०
प्रीति जड जडी जे सद्दर्नेजी, टंकण नेहस्युं सार.
ते जड किमें नहीं नीसरेजी, जो मिले लक्ष लोहार. ४ पा०
अचल अभंगई माहरेजी, तुंमस्युं अविहड राग.
सुरगवी घृत जे पामिउंजी, तेजस्युं तस नहीं लाग. ५ पा०
कोथल काली पिण अति भलीजी, हृदयें जास विवेक.
अंब विना सा अन्यस्युंजी, बोलइ बोलत एक ६ पा०

माहरें मनि प्रभु तुंही तुहीजी, पंकज मनि जिम अर्क.

वाचक मुगति कहे तुं मिल्येजी, सवि गया चित्त वितके. ७ पा०

इति श्रीपद्माप्रभस्तवनं ॥ ६ ॥



(कपूर होइ अति उजलुं रे-ए देशी)

श्री सुपास जिन साहिबारे, तुमे छो चतुर सुजाण.

सेवक विनती सांभलोरे, मन धरी अतिहित आणि रे. १

सोभागी जिन महाराज

सारो मुझ वंछित काज सो० तुमे छो सुर शिरताज. सो० टेक.

तुम चरणे हुं आवीयो रे, लोकनगर भमी आज.

दायक तुम नैं पेखीने रे, हरखे मुझ आतमराज. २ सो०

गुण अमंत्र तुम तणा रे, छाना ते न छीपाय.

तेहमांथी एक आपतां रे, स्युं तुझनुं ओछुं थाय. ३ सो०

रयणायर एक रयणने रे, याचकने दिइं आप.

तो तस थोडां नवि होवे रे, तस जाइं दुख संताप. ४ सो०

नही हाणी पंकजवने रे, देतां परिमल रेख.

पिण परिमलने पामीनेरे, अति होइं सुखविशेष. ५ सो०

चंदने स्युं ओछलुं रे, दीषे अमीयनो अंश.

पामी अमीयने पिण होइं रे, हरखित चकोर हंस ६ सो०

केवलनाण गुण आपवा रे, स्युं करो ताणाताणि.

वर समयादि दाखतां रे, दातपणुं किम इंम जाणि ७ सो०

केवलनाण गुण आपवा रे, स्युं करो ताणाताणि.

वर समयादि दाखतां रे, दातपणुं किम इजा जाणिसो० ७

बालकने समझाववा रे, कहेस्यो भोली वात.

पिण हठवाद मुंकु नही रे, विण आये जगतात. ८ सो०

जो चित आप्यानुं अछेरे, तो सी ढील जिणंद
खीजवी चातुक जल दीधे रे, श्याम थया जलदंद. ९ सो०

चाकर हुं जिन ताहरो रे कहिवाणो जगमांहि.
हवे कुण मुझ गांजी सके रे, बलियानी भली बांहि. १०

जिम जाणो तिम कीजीअे रें, स्युं कहुं वारोवार.
मुगतिसोभाग उवज्ज्ञायने, तारो भवपार रे. ११ सो०

इति श्रीसुपार्श्वजिनस्तवनं ॥ ७ ॥



चंद्रप्रभ जिन भेटीने करुं निरमल चित्त रे.
जेहने तन मन सुंपियां, तेहथी छानुं स्युं वीत्तरे. १ चं०

देव अनेक छे जगतमां, एह सम अवर न कोय.
ग्रहगण गगनि छें गाजतो, गुणिस्युं चंद्र सम होय रे. २ चं०

एहथी जे सुख संपजे, अन्यथी ते किम थात रे.
देवमणि जिम होय छें, तिम स्युं काच अवदात. ३ चं०

तारक बिरुद छें अहने, अवरथी कहो किम थाय रे.
धोरीनो भार तरेलथी, वहो किणि परि जाय रे. ४ चं०

माहरें अहना संगथी, उल्लसे आतम अंश रे.
मान सरोवर देखीने, मुदित जिम होइ हंस रे. ५ चं०

अष्ट भहासिधि सुखनुं, कारण ए जिनराज रे.
मानुं हुं तनमनि सेवता, सिङ्गस्ये मुगतिनां काज रे. ६ चं०

इति श्रीचंद्रप्रभजिनस्तवनं ॥ ८ ॥



(देशी-आज होनी)

पुष्पदंत जिनराज, दीठा नयणे आज
आज हो माहरे रे स्युं अपूरव सुरतरु फल्योजी. १

किंस्युं अनुभवरूप, स्युं शुक्लध्यान अनुप
आज हो अथवा रे समकित शितरुचि हल्योजी. २

कि अम सित पुण्य अंकुर, स्युं समता नइनुं पूर.
आज हो मुझने रे, शातनो कांदो मल्योजी. ३

दरिसणि ओहने आज सिधां वंछित काज.
आज हो माहरो रे दुखनो पुंज सवि टल्योजी. ४

थयो मुझ आतम शुद्ध, नाणदशाइं प्रबुद्ध.
आज हो मानु रे, मुगतिना सुखने हुं रल्योजी. ५

इति श्रीसुविधिजिनस्तवनं ॥९॥



(संभवजिन अवधारीइं-ए देशी)

शीतल जिनवर मांभलो सेवकनी अरदास प्रभुजी.
माहरे तुमस्युं प्रीतिनो भाव बन्यो अति खास. प्र० १ शी०

तुं छे निरागी साहिबो, हुं छुं रागी एकांत
अहो निरागी रागीने, किम मले प्रीतिनो तंत प्र० २ शी०

प्रिण उपसर्गथी रहितने, किम नीरागी भाव.
जुओ विचारी चित्तमां, रागी निरागी दाव. प्र० ३ शी०

रागीने रागी जो मिलइं, प्रगटे प्रीतिनुं मूल प्र०
दीवें दीवो जिम मिले, तेज होइं अनुकूल. प्र० ४ शी०

जगतमां सधलुं सहेल छें, दोहिलो प्रीतिनिभाव. प्र०
दुराराध्य छइं लोकनो, जे जेहनो सहाव. प्र० ५ शी०

पिण तुम साथे जे प्रीतिनो, जेहवो चोलनो रंग
फाटे पण फीटे नही, तेम छे माहरे अंग. प्र० ६ शी०

जगनायक जगतारणो, भगतवच्छल भगवान.
तुमस्युं बांधी जे प्रीतडी, ते मुगतिनुं निदान. प्र० ७ शी०

इति श्रीशीतलजिनस्तवनं ॥ १० ॥

(ग्राणी वरणी जिन तणी-ए देशी)

श्री श्रेयांस तुझ निरखता, मुझ लोचन हरखित थाय रे.

मन आणंद वधें घणो, चकोर जिम चंदनें पायरे. १

त्रिभुवनि तुं भलो जगतात रे, जगतात विष्णुसुत सुजात

श्री जिन सांभलो सुवात रे आंकणी.

मोटा जनस्युं प्रीतडी, ते तो आंबे भरवी बाथ रे.

पिण चित्तलग्न जो मिलें, तो मोटा लघु श्याना नाथ रे.

२ तो० त्रिं० श्री०

जे करस्ये ते जाणस्ये, चित्त लगननी जे वात रे.

प्रसववतीनी वेदना, वंध्याने ते किम थात रे. ३ वं० त्रिं० श्री०

तालेवरस्युं प्रेम जे, ते तो भरमें मुंधो होय रे.

भाग्ये भरमें तें सही, सुंधो पिण पामें कोय रे. ४ सुं० त्रिं० श्री०

साचा संग न उलखी, जे वलग्या ते किम छोडि रे.

मुगताफल पाणी चढ्यां, कहो स्वामी कुण विछोडी रे. ५ क० त्रिं० श्री०

मन मान्यास्युं प्रीतडी, छै जगमां श्री जिनराय रे.

ते विना स्युं अन्यथी, तस चित्त हरखित थाय रे. ६ त० त्रिं० श्री०

माहरे तुमस्युं प्रेम छें, जिम चोल मजीठें रंग रे.

वाचक मुगतिना साहिबा, जो निभवो तो ते अर्भग रे. ७ जो० त्रिं० श्री०

इति श्रीश्रेयांसजिनस्तवनं ॥ ११ ॥

(देशी-एहज)

वासुपूज्यप्रभु सांभलो, चाकरनी अरदास रे.

माहरा मनमां तुं वस्यो, जिम अलि मनि पंकज वास रे. १

जिं० श्री जिन तुं जयो जयवंत रे.

जयवंत महंत अनंतज्ञानी तुं थयो जसवंत रे आंकणी.

जो पिण देव अनेक छे, पिण माहरे तुं जिनराय रे.

दूध सवादी छासस्युं किम चित्त हरखित थाय रे. २ कि० श्री०

स्युं करीइं बउ देवने, जेहथी होइं कर्मनो संच रे.
लेहणुं ते स्या कामनुं, होइं उलटुं देणुं धंच रे. ३ हो० श्री०
सोनुं ते स्यां कामनुं, जे तोडें वेहलो कान रे.
जे राग वारें स्युं भलुं, जेहमां तुटें मुख्य तान रे. ४ जे० श्री० झा०
ते यशि स्युं होय छें, जेहथी अपयश थाइ निदान रे.
ते मारें नवि राचिइं, जेहथी होइं बहु अपमान रे. ५ जे० श्री० झा०
ते वाहलो कश्या कामनो, जे आपदकालें दूर रे.
ते राजा स्युं मानीओ, जेहथी पामें दुखपूरे. ६ जे० श्री० झा०
इम ते सवि अवगणी, एक कीधो तुमस्युं नेहरे.
सर आदि जल मुंकीने, जिम बप्पीया मन मेहरे. ७ जि० श्री० झा०
सोनुं ने सुर्गंध छइ माहरे, दरिसण ताहरे आज रे.
वाचक मणित्वे. तारीइं, एक बांहि ग्रह्यानी लाज रे. ८ श्री० झा०

इति श्रीवासुपूज्यजिनस्तवनं ॥१२॥



हेत धरी अमंदरे, श्री विमल जिणंद रे.
विनमें सुरइंदरे, मनना टाले दंद रे. १
लहें सुखना वृंद रे, जिम मुख निशीद रे.
नमतें वारे दंदरे, वश इंद्रिय गयंद रे. २
रस भैवना मंदरे, मांन हस्ती मृगेंद रे.
तान गाई आनंद रे, रदन रश्मि चंद रे. ३
यति वर्गनो इंद रे, ताम सारवु फर्णीद रे.
रस शांतनो कंदरे, यशि जिम दिणंद रे. ४
तिम अनुभव रंगे रे, प्रणमु उमंगे रे.
आणि उलट अंगे रे, मुगति अंभगे आपो मुझ साहिबा रे.

इति श्रीकमलबंधेन श्रीविमलजिनस्तवनं.

१-२. शांतरसनुं सुंदर घर छै भगवान, मानरूप हस्तिने हणवाने सिंह सरखा भगवान छे.

हे ! श्रीविमलजिनवर मां तारय तारय इति भावः सूचितः पदस्य आद्याक्षरेण
इति १३॥

(देशी-ललनानी)

अनंत जिणेसर बिनती, सांभलो माहरी आप. ललनां.
माहरा मनमां तुं वस्यो, जिम चातुक मेह जाप. ल० १ अ०
तुह अयोगी केसरी थकी, नाठा कर्म गयंद. ल०
अगाम अगोचर तिहां जयी, सेवे तेह दिगंत. ल० २ अ०
तुं हि ज मुझ शिर राजीड, कर्म अहितस्युं जोर.
ते वनि पत्रग गत विरहें, जिर्हा विचरें हरखे मोर. ल० ३ अ०
जो पिण अवगुण हुं भर्यो, तो पिण माहरो तुं जाणि
वडवानल जल ज्वालते, न तजे सिधु बहुमान. ल० ४ अ०
कलंकी करे पिण शशकर्ने, शशी न मुके हजी सुधि. ल०
अंगीकृतने नवि मुंको, उत्तम नर मनि बुद्धि. ल० ५ अ०
दुख नासे तुम नामथी, तैम्(तम) जिम डंगते भाण ल०
वाचक मुगातिने तुं सही, आर्ये परम निधान. ल० ६ अ०

इति श्रीअनंतजिनस्तवन ॥१४॥

(देशी-जी होनी)

जो हो धर्मजिणेसर सांभलो, जी हो हुं छुं दासनो दास.
जी हो तुझ पद कमल सेवनी, जी हो मुझ मन अलिने आस.
जिणेसर तुं मुझ प्राण आधार, जी हो तुम विण दुजो को नही.
जी हो मुझने करवा सार. जिं०.
जी हो कहिवुं जे जाणने आगलें, जी हो ते सवि हासनुं काम.
जी हो सुरगुरुने भणाववुं, जी हो भाषाने अख्यर ठाम. २

१. अंधकार सूर्य ऊं त्यारे क्षय जाय.

जी हो वात करतां ईष्टस्युं, जी हो सासोसास जे जाय.
 जी हो ते लेखे मानुं घणुं, जी हो अवर अकह्यो थाय. ३ जि०
 जी हो एकपखी जे प्रीतडी, जी हो ते श्या कामनी होय.
 जी हो जेहने मनि पिण जे वस्यो, जो हों ते विण बीजांते जोय.४ जि०
 जी हो मालिम तुझने ताहरी, जी हो मुझने माहरी देव
 ते स्वरूपिण मूंको रखे, जी हो बांहि ग्रहानी टेव. ५ जि०
 जी हो जिम वाहे चकोर चंदने, जी हो तिम हुं तव मुख कंज.
 जी हो ए भावे मुझ संपजे, जी हो मुगतिसुखनो पुंज.६ जि०

इति श्रीधर्मजिनस्तवनं ॥१५॥



(सूरजिन-ए देशी०)

जिनवर शांतिनी प्रीतिने, करवा वांछे मन. भविजन.	
प्रभुजीनी मूरति जोइने, उलसें माहरी तन. भ० १ जि०	
वाहलानी साथें प्रेमने, देखी किम खमें दुष्ट भ०	
तो पिण मनमां नवि धरुं, दिन दिन थाडं पुष्ट भ० २जि०	
भुंडो भुंडाश न मुंको, करीइं कोडि उपाय. भ०	
काजल दूधें पखालीओ, तो हि न उजल थाय. भ० ३ जि०	
जे गुणें नवि माचे छें, अवगुणें राचै जेम. भ०	
मुगताफल तजी भीलडी, गुंजा उपरि प्रेम. भ० ४ जि०	
मुह मीठे बोलावीइं, दुरजन सुजन न थाय. भ०	
करि इं सिंह स्वानने, भश्या विना न रहिवाय. भ० ५ जि०	
परघरभंजक खल धणा, जेहनी मति विपरीत. भ०	
हुं पिण तेहने नवि गणुं, पुरुषनी एह छें रीति. भ० ६ जि०	
रांक अंधारुं स्युं करें, सूरय आगलि दीस भ०	
पुण बीसी तिहां नवि रहे, जिहां छे वीसवावीस. भ० ७ जि०	

धर्मथी जय जाणज्यो, पापथी किम होइं तेहु. ७०
 जे जेहवो तेहवो फल भोगवे छे देह. ७० ८ जिं
 दशा विभावनी दुष्ट छें, शिष्ट दशा स्वभाव.
 ---गुणै जोर हें, मुगति सहजे भाव. ७० ९ जिं

इति श्रीशांतिजिनस्तवनं ॥१६॥



(देशी-मोतीडानी)

माहरे तुमस्युं अपूरव प्रीति, जिम चलचंचु सुधाकर रीति.
 साहिबा कुंथुनाथ जिनेशा, मोहना कुंथुनाथ.
 अवर नी नावें मोरें मनयामे, किम हंसा माचे परिखा ठामें. १ सा०
 कमलमधुमां जे अलि माचे, करीर तरुमां ते किम राचे. १ सा०
 सूरभाषाइं जे जन लीना, अपजन भाषाइं ते स्युं लीना. २ सा०
 जलधर नें जे चातुक इछे, सरोवरजलनें ते स्युं प्रीछइं सा०
 समकित मित्रस्युं प्रेम छें जेहनें, मिथ्या अहितस्युं रुचि तेहनें ३ सा०
 इंम ते प्रीतडी तुमस्युं बांधी, नरभव उत्तम कुल तक सांधी.
 गुणवंतास्युं जिम जिम प्रीति, तिम तिम प्रगटे अनुभव रीति. ४ सा०
 रागद्वेष्टने जीते ते जिनराय, सुगत हरि जिन न कहाय.
 अरक नामें तरु छे जेह, अरकसमान दीपे स्युं तेह. ५ सा०
 निरागीस्युं किम प्रीति स(सं)च, पिण प्रीति भावे मो मन अंच.
 भगति दूतिनुं जो छें तान, मुगतिस्वामीनुं तो प्रीतिमान ६ सा०

इति श्रीकुंथुनाथस्तवनं ॥१७॥



(कुंअर गभारो नजरे देखतांजी-ए देशी)

श्री अरजिनवर तुमस्युं बन्योजी, माहरे धर्मनो नेहरे.
 करुणानिधि करुणा करिजी, निभवो आप गुणगेहरे. १ श्री०

नहि जस मो टालडं आंतरुजी, गिरुआ साहिब तेह रे.
शशी जलधि कैरब प्रतिजी, हरख वधारे जूओ जे हरे. २ श्री०

अंजली रहां जे फूलडां जी, वासें ते कर दोय रे.
प्रायें सुमनस तणीजी, समवृत्ति वामावाम जोय रे. ३ श्री०

तिम सहुनें नर सरखापणेंजी, गणिइं श्री जिनराय रे.
जो होइं अंतर मुझ प्रतिजी, समदरशीपणुं किम थाय रे. ४ श्री०

ठोर कुठोर नवि गणेजी, जो पिण जळधार मेह.
वरसीनें जगहित करेंजी, इम जाणी धारो मुझ नेह रे. ५ श्री०

गुण देखाडि जे हेलव्याजी, ते किम मुंके मित्त रे.
हवे आनाकानी नवि घटेजी, जूडं विमासी चित्त रे. ६ श्री०

मुझ भन तुम चरणे वस्युंजी, जिम पोयणी चित्त चंद रे.
बाचक मुमकिनें तुम थकीजी, अरते सुख आणंद रे. ७ श्री०

इति श्रीअरजिनस्तवनं ॥१८॥



(शीतलजिन सहजानंदी-ए देशी)

मलि तुज दरिसण संगें, हरख हुउ मुझ अंगोअंगे.
चकोर जिम चंदने पेखी, मानुं फलिउ समकीत शाखि. १

सुरासुरपूज्य तुं प्रभु मोटो, तुमथी दूजो देव छें छोटो. सु०आ०

गुण अनंता तुमचें प्रगट्या, पिण देवा वेलेस्युं जिन विघट्या.
इम कीषे मोटानी माम, किम रहि कहो विचारी स्वामि. २ सु०

आप कमाइं आपे खाइं, दातपणुं किम इम थायें
आज लरों जे गुणने आप्यो, ते दाखी तथापणुं थाप्यो. ३ सु०

बहु आसंगे बेदबी होइं, इम बीहाव्यो नवि बीउं काइ.
आप पीयारुं को नवि दीसें, ताहरे जाणुं बीसवावीसें ४ सु०

बाचक मुगतिनें साहिब तारो, दासनां आतम कारय सारो. ५ सु०

इति श्रीमल्लिजिनस्तवनं ॥१९॥

(भाविकानी-देशी)

सज्जन मन सज्जनताइं, रति मनि जिम रतीश.	
पद्मा मनि जिम गोविंदस्वामी, जिम गिरिजा मनि इश रे. सुरिजन.	
तिम मुझ मनमां वसीयो, मुनिसुब्रत जिन रसीयो रे सू०	
पाप तिमीर सवि खसीयोरे सू० धर्मे आतम हसीयो सू०ति०आ०	
पायसमांहि जिम धृत वसीडं, वस्तुमांहि जिम अर्थ रे. २ सू०	
पारस उपलमां जिम कंचन, अ(स?)तामां आतम धर्म.	
चंदनमां जिम वांसनुं कारण, कारणे कारय धर्म रे. ३ सू०	
भूमिमां जिम उषधि सधली, जिम गुणमांहि गुणना धर्म.	
----- जिम लोके षट्काय रे. ४ सू०	
जिम स्यादवादें नयना भेद, मृदमां घटनी व्यक्ति.	
अरणीमांहि जिम अग्नि दीपें, सुरतरुमां सुखशक्तिरे. ५ सू०	
द्रव्य भावनी पुष्टि करीनें, कीजे एहनी भक्ति.	
शाश्वत सुखने पांमो भविजन, जेहनुं नाम छे मुक्ति रे. ६ सू०	

इति श्रीमुनिसुद्धतजिनस्तवनं ॥२०॥



(क्रीडा करी घर आवीडं-ए देशी)

स्वामी नमी जीन सांभलो, तुमस्युं अविचल नेहो रे.	
टाल्यो ते न टलें कदा, जिम पर्वतशिर रेहो रे. १ स्वा०	
तुं नथी मुझ बेगलो, छे मुझ चित्त हजूरो रे.	
सास पहिलां जे सांभरे, ते किम थाइं दूरो रे. २ स्वा०	
साकर सहित दूधनें, पीधूं जिणे हित राखी रे.	
मुंकी तेहने सर्वथा, स्युं ते अन्यनो चाखी रे. ३ स्वा०	
थाइं जूनी देहडी, प्रीत न जूनी होइं रे.	
वागो विणसें जरकसी, पिँण सोनुं श्याम न होइं रे. ४ स्वा०	

१. (हस्तप्रतनोध : जरकसी वागो फाटे पिण तेहमां सोनुं बिगडें नहि.)

तिम मुझ तुमस्युं प्रीतडी, प्रगटी अंगो अंगे रे.
साहिब तुमे पण निभवो, जिम होई अचल अभंगा रे. ५ स्वा०
मलयाचल शुभ वासथी, कंठक होई सुगंधो रे.
सज्जन सउने आदरें, ए उत्तम अनुबंधो रे. ६ स्वा०
जिनवर तुमस्युं प्रीतिथी, होई गुण सुवासो रे.
जिम तिलफूले वासीया, स्लेह होइ अतिखासो रे. ७ स्वा०
शाश्वतसुखने आपवा, तुमस्युं प्रीति बद्धकक्ष रे.
मुगतिनायक मुझ प्रति, स्युं करें प्रतिपक्ष रे.

इति श्रीनमिजिनस्तवनं ॥२१॥



(धणरा ढोला-ए देशी)

~~तैनि~~ जिनेसर मुझ प्राति रे, तुमे स्यो काढ्यो वांका. पेसना नाणी.
टालो माहरी प्रीतिने रे, इंम किम उत्तम लांका. पे० १
आवो आवो रे प्यारा नेम, स्युं जाऊ छोरी साबी एम.
हित गोठे उपजे प्रेम. पे० टेक.
चंद कलंकी जिणे करी रे, सीतने रामवियोग. पे०
ते कुरंगना वाक्याथी रे, पति आवे कुण भोग. पे० २आ०
सघलां दुख ते सुख होइ रे, जो स्वामी सानुकूल पे०
ते सवि सुख ते दुख परे रे, जो स्वामी प्रतिकुल पे० ३
सहिवुं सरवे सोहिलुं रे, दोहिलो एक वियोग.
वेधकने मरबुं नहि रे, जो नही इष्टवियोग. ४ पे०
न मल्यानी शोंच न तहिरे, जस प्रेमनुं नही नाम.
मलीने प्रीति केलबी रे, तस वियोग खेदे राम. ५ पे०
छे सुखीयो अंध जातिनोरे, जस नही नयण स्वाद.
पामी नयणना प्रेमने, गयें होइ दुखनो वाद. ६ पे० ६आ०

इम कहेती राजुल भली रे, जायें रैवत आप.
नेम वांदी भक्तिस्युं रे, पामें मुगति ते थाप.

प०७आ०

इति श्रीनेमिजिनस्तवनं ॥२२॥



(वीरजिणंद जगत उपगारी-ए देशी)

पास जिणेसर तुं जगनायक, तुझ सम अवर न कोयजी.
संकटचूरण आशापूरण, नामें नवनिधि होयजी.

१ पा०

कर्म पसाइं नरभव पाप्यो, कागताल न्याइं हुं देवजी.

जिम भूख्यो पंचामृतनें, तिम वांछुं हुं ताहरी सेवजी.

२ पा०

यथाप्रकारे सेव न जाणुं, जिम कहे प्राचीन शिष्टजी.

वांको चूको पिण घंडनो मांडो, सहुरें लागें मन मिष्टजी.

३ पा०

गुणी थइनें सेवाइं राजी, काहा कुण गाम ए नीतिजी.

शुद्ध मणि उपरि नवि चालें, मणिकना यलनी रीतिजी.

४ पा०

पिण जगतारक नाम छे ताहुरुं, मुज तारें तो प्रमाणजी.

सम विष्टर्ये वरसें जगहेतें, मेघ न मागे दाणजी.

५ पा०

वेधक जाणने चित्तनी वातो, मुखथी कही न जायजी.

अंगित आकरें विधक वेधें, अंतर दूरे थायजी.

६ पा०

तुम समो जाण अवर न पेखुं, सी कउ काफी वातजी.

कृपा करीनें बोधी दीजें, बाचक मुगतिने महंतजी.

७ पा०

इति श्रीपार्श्वजिनस्तवनं ॥२३॥



(इण अवसर तिहां-बनुं रे-ए देशी)

वीर जिणेसर देवनी रे, सेवा करुं एक चित्त रे. बालेसर.

अहवो एकें को नहीं हो लाल,

दुसमसमयनी कालमां रे, राखे जिम नीर रे बा०

दास पोतानो जाणी करी हो लाल.

१

आ आरो पंचम नहीं रे, मानुं चोथो निरधार रे.

जिहां जस शासननी रुचि हो लाल.

मेरु थकी मरुभूमिकारे, रुडी रुडी रीति रे वा०

जिहां छाया सूरतस्तणी हो०

२

अगनि थकी अगर तणो रे, जिम प्रगटे सुवासरे वा०

दह दिशि दीपें अति धर्णु हो.

जिम जाकुनद पारस थकी रे, तिम कलिथी गुणहेत रे. वा०

जो वीरशासन शुभ रीति हो लाल.

३

जिम निशी दीपक, समुद्रमां रे ढीप, जीम मरुमां रेब वा०

जीम बनमां नगर भलुं हो,

भूखमां जिम भोजन वरु रे, जिम तममां उद्योत रे वा०

तिम कलिमां वीरसेवना हो.

४

हुं ईम मानु मुझ थकी रे, तालेवर नहीं कोय रे वा०

पाप्यो वीर पद पूजना हो लाल.

कोय कोयने कोयनो रे छें उपगार विशेष रे वा०

मुगतिसौभाग्य वाचक भर्णे हो लाल.

५

इति श्रीवीरजिनस्तवनं ॥२४॥

महोपाध्यायश्रीमुक्तिसौभाग्यगणिकृता चतुर्विशतिका समाप्तः

ठे. A-31, ग्लेडहस्ट,

फिरोजशाह रोड,

सांताकुञ्ज (वे.) मुंबई-५४

